

РЕШЕНИЕ

№ 4837

гр. София, 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 22.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9184** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 166, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Й. П. Й. срещу АУПДВ № 23/06/1/0/00705/3/01/04/02 от 15.07.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФЗ С., с който е отказано изплащането на финансова помощ общо в размер на 24 447,50 лв., представляваща второ плащане по Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016 г. на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с ал. 7, т. 1 и т. 9 от Наредба № 14/28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанствата и предприятията“ по Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020, във връзка с неизпълнение на нормативни и договорни задължения, предвидени в чл. 9, ал. 1, т. 2, т. 4, т. 9 и т. 18 от Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016г. С АУПДВ е определено на Й. П. Й. подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 24 447,50 лв., ведно със законната лихва.

В жалбата е посочено, че АУПДВ е незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния закон. Моли се АУПДВ да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа подадената жалба и моли АУПДВ да бъде отменен. Претендира разноски – 150 лв. заплатен депозит за възнаграждение на вещото лице, както и 10 лв. държавна такса. Не претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът – директорът на ОД на ДФЗ С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разности.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят в качеството си на ползвател и ДФЗ-С. са сключили Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанствата и предприятията“ по Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020. съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Съгласно чл. 1 от Договора, Фондът предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ за изпълнението на одобрен проект № 23/06/1/0/00705. В чл. 3, ал. 1 от Договора е посочено, че одобрената помощ въз основа на представените от ползвателя на етапа на кандидатстване заявление и документи, включително бизнес план е в размер на 48 895 лв., като според ал. 2 помощта се предоставя на два етапа: (т.1.) първо плащане в размер на 24 447.50 лв. /50% от стойността на договора/ – в срок до два месеца от датата на сключване на договора и (т.2) второ плащане в размер на 24 447.50 лв., което се извършва в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер на окомплектована с всички изискуеми документи съгласно Приложение № 7 към Наредба №14 от 28.05.2015г. заявка за второ плащане от ползвателя, в случай на одобрение на помощта. В чл. 3, ал. 3 от Договора е вписано, че заявката за второ плащане се подава в срок до 01.02.2018 г., но не по-рано от 1 месец преди изтичането на срока по чл.6, ал.1 от Договора. Според чл. 6, ал. 1 от Договора, ползвателят се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план в периода от сключване на този договор до 01.02.2018 г. Според чл. 9, ал. 1 от Договора, Фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по чл. 3, ал. 2, т. 1 и ползвателят няма право да получи второто плащане по чл. 3, ал. 2, т. 2 от този договор в изрично изброени хипотези от т. 1 – т. 18. Видно от т. 2 на чл. 9 от Договора, второ плащане по чл. 3, ал. 2, т. 2 се отказва на ползвателя, когато не е изпълнил точно бизнес плана, включително в частта на заложените специфични цели и резултати, съгласно приложение 3 и инвестиции в ДМА и /или нематериални активи, съгласно Приложение 2, както и когато бизнес плана не е изпълнен в срока по чл. 6, ал. 1 от този договор. Това изискване е във връзка със задължението на ползвателя да изтичане на 5 години от сключване на договора, да поддържа съответствие с всеки от критериите за подбор, на които е отговарял проекта му по чл. 13, ал. 1, т. 1-3 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., по критериите, по които проектът му е бил оценен, съгласно Приложение 1 към договора. В т.4 на същия член е визирано задължението /респективно санкциите при неизпълнение/ ползвателят да увеличи икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния такъв най-малко с левовата равностойност на 4000 евро, измерен в СПО в срока по чл. 6 ал.1 от договора.

Жалбоподателят е подал заявка за плащане № 23/06/1/0/00705/3/01 от 01.02.2018 г., във връзка с която е извършена административна проверка. От директора на ОД на ДФЗ С. до жалбоподателя е изпратено писмо с изх. № 01-220-6500/98 от 29.11.2018 г., с което на основание чл. 26 от АПК, във връзка с чл. 34, ал. 1 от АПК същият е уведомен, че се открива производство по издаване на

АУПДВ. Като основание е посочено нормативно неизпълнение на чл. 38, ал. 1, т. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. – ползвателят не е увеличил икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най-малко левовата равностойност на 4 000 евро, измерен със СПО /Стандартен производствен обем/, както и неизпълнение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. – бизнес планът не е изпълнен точно, включително и когато не е изпълнен в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ.

При извършените проверки е установено, че имоти с №№ 05147.8.45, 05147.8.35, 05147.8.30, 05147.8.28, 05147.5.8 и 05147.6.6, намиращи се в землището на [населено място], [община], с които той е кандидатствал за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, продължава изпълнението на Бизнес плана, като на цитираните имоти се отглеждат трайни насаждения– сливи и череши. С имот 62582.103.2, намиращ се в [населено място], област С., е заявено изпълнението на договорените специфични цели, съгласно Приложение № 3 към сключения договор – „увеличаване на обработваемата земеделска площ на земеделското стопанство“ и „увеличаване на икономическия размер на земеделското стопанство, измерен в СПО (минимум 4 000 евро)“, както и съгласно Приложение № 2 към Анекс № 1 към сключения договор - изпълнението на инвестиции в ДМА и/или нематериални активи и създаване на трайни насаждения от орехи, 20 дка.

За имот 62582.103.2 жалбоподателят е представил нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 25.05.2015 г., вписан в Агенцията по вписванията на същата дата. Имотът е придобит преди подаване на заявлението за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, което е от 14.07.2015 г. Имотът е включен в Таблица 1А „Данни за земеделските площи, които кандидатът не обработва или е предоставил на други лица за обработка, но има документ за собственост и/или наем и/или аренда“ от Бизнес плана по Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016 г. При извършените административни проверки е установено, че имотът, представляващ нарастване на стопанството на жалбоподателя, не е предоставян за ползване на други лица. На основание чл. 38, ал. 7, т. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. при изчисляване на увеличаването на икономическия размер на стопанството по чл. 15, ал. 1, т. 2 не е включена земята /имот № 62582.103.2/, която не е била включена при изчисляването на първоначалния икономически размер на стопанството и към датата на подаване на заявлението за подпомагане е собственост на ползвателя. Не е установено да е налице изключението, предвидено в цитираната разпоредба – земята да е предоставена под наем или аренда в периода, предхождащ 18 месеца, считано от датата на кандидатстване.

В резултат на извършените проверки е констатирано, че изчисленият Стандартен производствен обем на стопанството на жалбоподателя след подадената от него заявка за второ плащане е в размер на 9 715,55 евро, формиран от културите и площта на имоти с номера: 05147.8.45, 05147.8.35, 05147.8.30, 05147.8.28, 05147.5.8 и 05147.6.6. При съпоставка със СПО към датата на кандидатстване, който е 9 715,55 евро, е установено, че няма увеличение на икономическия размер на стопанството и заложената в договора цел увеличаване икономическия размер на земеделското стопанство, измерен в СПО (минимум 4 000 евро) не е изпълнена.

При извършените административни проверки е направена справка в Регистър „Парцели за директни плащания“ и е извършена съпоставка на данните с таблица 9. Растениевъдство от Бизнес плана към договора. Установено е, че в Бизнес плана са

заложен за отглеждане трайни насаждения от сливи, череши и орехи. Освен заявените в Бизнес плана култури жалбоподателят отглежда и ливади за косене. Това е видно от представения от жалбоподателя Анекс към сертификат № 63106 (ЕО834/2007), издаден на 06.10.2017 г., в който е посочено, че в стопанството се отглеждат и ливади за косене – 32,5 дка.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. след сключване на договора за предоставяна на безвъзмездна финансова помощ включването в стопанството на допълнителни и непосочени в бизнес плана видове култури е допустимо само след изрично писмено одобрение от РА. Не е установено жалбоподателят да разполага с изрично писмено одобрение от РА за включване на допълнителни култури за стопанската 2016/2017 г., както и за стопанската 2017/2018 г. Прието е, че бизнес планът не е изпълнен точно.

Издаден е АУПДВ № 23/06/1/0/00705/3/01/04/02 от 15.07.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФЗ С.-град, с който е отказано изплащането на финансова помощ общо в размер на 24 447,50 лв., представляваща второ плащане по Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016 г. на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с ал. 7, т. 1 и т. 9 от Наредба № 14/28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанствата и предприятията“ по Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020, във връзка с неизпълнение на нормативни и договорни задължения, предвидени в чл. 9, ал. 1, т. 2, т. 4, т. 9 и т. 18 от договора. С АУПДВ е определено на Й. П. Й. подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 24 447,50 лв., ведно със законната лихва.

По делото е изслушано и прието без оспорване от страните заключение на съдебно икономическа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. Според вещото лице:

За периода от сключването на Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016 г. до 01.02.2018 г. – датата на подаване на заявката за плащане, при включване на имот-земя №103002 е налице увеличение на икономическия размер на стопанството, измерен в стандартен производствен обем в размер на 4 542,44 евро.

Вещото лице е съобразило и представения документ за собственост – Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 119, том I, рег. № 1680, дело № 102 от 25.05.2015 г., според който имот № 103002 с площ 20,855 дка е закупен преди подаване на заявлението за подпомагане. Уточнило е, че предвид разпоредбата на чл. 38, ал. 7, т. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., допълнително декларираната площ от 20,855 дка не следва да се взема предвид при изчисляване на увеличението на икономическия размер на стопанството.

В заявката за плащане са посочени извършени разходи за инвестиции в ДМА/ДНМА в размер на 6 240 лв. – машини и съоръжения 2 640 лв., в това число мотоблок Л. СГ2 1 680 лв. и косещ апарат-прикачен инвентар 960 лв., както и други дълготрайни биологични активи (трайни насаждения плододаващи) 3 600 лв. – орехови дръвчета 3 600 лв. Декларираните данни съответстват на проверените доказателства в преписката и представените счетоводни регистри.

Съставените счетоводни записвания и водените хронологични регистри съответстват на изискванията на Закона за счетоводството.

Разпитано в съдебно заседание, вещото лице е заявило, че сумите за нарастване на икономическия размер на земеделското стопанство на жалбоподателя са

определени, съгласно Наредба № 14/2015 г., Приложение № 1, където са определени показатели за СПО на декар в лева за обработваема земеделска площ. По този начин е определен първоначалният икономически размер към датата на подаване на документи от страна на земеделския производител и като крайна дата е взета 01.02.2018 г. Увеличението е изчислено като разлика между стойността на стопанството в първоначалния момент и към 01.02.2018 г.

Инвестициите са изпълнени в ДМА или нематериални активи така, както са предложени за одобрение от жалбоподателя от първоначалната му документация.

Увеличението от 4 542,44 евро е изчислено на база обработваема площ от 20,855 дка – един земеделски имот, описан в заключението. Уточнило е, че ако този имот се приеме за недопустим, съгласно нормативните изисквания на Наредба № 14/2015 г., то няма да има разлика в размера на стойността на стопанството и няма да има нарастване. Нарастването се дължи на факта, че в този парцел е инвестирано – закупени са и са засадени орехи, за което има доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП, изпълнителния директор на ДФЗ издава АУПДВ по реда на ДОПК. Съгласно чл. 20а, ал. 6 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира правомощията си по ал. 5 на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. По делото е представена Заповед № 03-РД/286/01.02.2017 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с която на директорите на ОД на ДФЗ в съответствие с териториалната им компетентност са делегиран правомощия да издават АУПДВ по чл. 16б, ал. 2 от ДОПК, по отношение на ползватели на финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанствата и предприятията“. Съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспорения АУПДВ отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 27, ал. 3 от ЗПЗП, Разплащателна агенция предприема необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатени суми по схеми на плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и от държавния бюджет, които съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, представляват публично държавно вземане. Съгласно чл. 27, ал. 7 от ЗПЗП, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 16б, ал. 2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание

и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

Според чл. 9, ал. 1, т. 2 и т. 4 от сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, ползвателят следва да върне сумата по полученото първо плащане и няма право да получи второ плащане след подадената от него заявка за такова, когато не е изпълнил точно бизнес плана, включително в частта на заложените специфични цели и резултати, съгласно приложение № 3 и инвестиции в ДМА и/или нематериални активи, съгласно Приложение № 2 към договора, когато бизнес планът не е изпълнен в срока по чл. 6, ал. 1 от договора, както и когато не е увеличил икономическия размер на стопанството си с най-малко левовата равностойност на 4 000 евро, измерен в стандартен производствен обем в срока по чл. 6, ал. 1 от договора. Същите изисквания се съдържат и в чл. 38, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Наредба № 14/2015 г., според който ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато: т. 2 бизнес планът не е изпълнен точно, включително и когато не е изпълнен в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ, и т. 4 не е увеличил икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най-малко левовата равностойност на 4000 евро, измерен в СПО.

Установено е, че имот № 62582.103.2 е бил собственост на жалбоподателя преди дата на подаване на заявлението за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, като няма данни същият да е предоставян за ползване, под аренда или наем на други лица в периода предхождащ 18 месеца, считано от датата на кандидатстване. Прието е, че следва да бъде приложен чл. 38, ал. 7, т. 1 от Наредба № 14/2015 г., според който при изчисляване на увеличението на икономическия размер на стопанството по чл. 15, ал. 1, т. 2 не се включват животните и/или земята, които не са били включени при изчисляване на първоначалния икономически размер на стопанството и към датата на подаване на заявлението за подпомагане са били собственост на ползвателя и/или собственика на ЕТ, когато ползвател е ЕТ, и/или на едноличния собственик на капитала, когато ползвател е Е., с изключение на земята, предоставена под наем или аренда в периода, предхождащ 18 месеца, считано от датата на кандидатстване.

Констатациите на административния орган се потвърждават и от заключението на вещото лице. Според вещото лице увеличението на СПО за периода от сключването на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ до момента на подаване на заявката за второ плащане в размер на 4 542,44 евро. Същото е резултат от допълнително декларирана площ от 20,855 дка на имот, по отношение на който е налице нотариален акт за покупко-продажба, от който е видно, че същият е придобит преди подаването на заявлението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ от жалбоподателя. Съдът приема, че административният орган правилно е съобразил разпоредбата на чл. 38, ал. 7, т. 1 от Наредба № 14/2015 г., цитирана по-горе и не е включил декларирания имот № 62582.103.2 при изчисляване на увеличението на икономическия размер на стопанството на жалбоподателя. При така установеното, следва извода, че е недопустимо

декларираният имот да бъде взет предвид при изчисляването на увеличението, поради което не е налице увеличение на икономическия размер на стопанството на жалбоподателя.

От заключението на вещото лице се установява, че от жалбоподателя са направени инвестиции в ДМА/ДНМА, като са закупени машини и съоръжения, както и инвестиции в други трайни биологични активи – орехови дръвчета. Инвестициите съответстват на предвидените в бизнес плана, но същите не могат да бъдат отчетени като нарастване на икономическия размер на стопанството на жалбоподателя, тъй като имот № 62582.103.2 е недопустим при изчисляване на това увеличение, съгласно цитираната по-горе норма на чл. чл. 38, ал. 7, т. 1 от Наредба № 14/2015 г.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 9 от Наредба № 14/2015 г., ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато проектът му е оценен по някой от критериите за подбор, посочени в чл. 13, ал. 1, т. 1 - 4, и ползвателят не е поддържал съответствие с всеки от критериите, по които проектът му е бил оценен. Според чл. 9, ал. 1, т. 9 от договора, ползвателят дължи връщане на сумата получена по първото плащане и няма право да получи второ плащане, когато проектът е оценен по някой от критериите за подбор, посочени в чл. 13, ал. 1, т. 1-4 от Наредба № 14/2015 г. и ползвателят не е поддържал съответствие с всеки от критериите, по които проектът му е бил оценен, съгласно Приложение № 1 към договора.

При извършените проверки в хода на административното производство след справка в регистър „Парцели за директни плащания“ е установено, че освен заявените в бизнес плана костилкови овощни видове (сливи и череши) и черупкови овощни видове (орехи), жалбоподателят стопанисва и ливади. Същото се установява от представените с административната преписка Анекс № 1 към сертификат № 63106 (ЕО834/2007), издаден на 06.10.2017 г. Жалбоподателят е задължен да отглежда само културите, отразени в одобрения бизнес план. В случай, че същият е искал да направи промяна, то е следвало да се снабди с изрично разрешение за това, на основание чл. 18, ал. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., според който след сключване на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ включването в стопанството на допълнителни и непосочени в бизнес плана видове култури е допустимо само след изрично писмено одобрение от РА. Доказателства в тази насока не са ангажирани от жалбоподателя в съдебното производство, поради което съдът приема, че същият не е изпълнил задължението си да поддържа съответствие с всеки от критериите, по които проектът му е бил оценен.

Съгласно Приложение № 1 към сключения договор, жалбоподателят е получил приоритет от 12,1444375 точки, защото към момента на кандидатстване СПО на земеделското му стопанство включва култури от сектор „Плодове и зеленчуци“, както и 6 точки по критерия „Планираното увеличение на СПО на стопанството е изцяло с отглеждане на култури от сектор „Плодове и зеленчуци“.

Включването в стопанството на жалбоподателя на ливади, представлява

неизпълнение на чл. 13, ал. 7 от Наредба № 14/2015 г., според който когато проектът е бил оценен по критериите за подбор, посочени в ал. 1, т. 2 и/или 3, кандидатът е длъжен да поддържа съответствие с всеки един от критериите, на които е отговарял проектът му, през целия период, считано от датата на подаване на заявлението за подпомагане до изтичане на пет години от датата на сключване на договора за предоставяне на финансова помощ, съответно нарушение на чл. 9, ал. 1, т. 9 от договора.

Според чл. 9, ал. 1, т. 18 от договора, ползвателят няма право да получи второ плащане и дължи връщане на първото такова, когато не е изпълнил което и да е друго свое задължение, посочено в Наредба № 14/2015 г.

При извършените административни проверки е констатирано, че жалбоподателят, след декларирането на имот № 62582.103.2 не е отговаря на изискванията на чл. 5, ал. 2, т. 3 и чл. 5, ал. 16 от Наредба № 14/2015 г. Според чл. 5, ал. 2, т. 3 от Наредба № 14/2015 г., допустими за подпомагане кандидати, към датата на подаване на заявлението трябва да имат икономически размер на стопанството, измерен в стандартен производствен обем в границите между левовата равностойност на 8 000 евро и 16 000 лв. евро, включително. Съгласно т. 16 от същата разпоредба, при изчисляване на общия начален икономически размер на стопанството по ал. 2, т. 3 се взима предвид цялата налична в земеделското стопанство земя.

Съгласно Таблица 1А от бизнес плана към сключения договор, имот № 62582.103.1 е заявен като необработваем или предоставен на други лица и не е включен в изчисляването на първоначалния икономически размер на стопанството на жалбоподателя. След административните проверки в модул „Директни плащания на площ“ в И. е установено, че за кампания 2016 г. е заявен парцел, разположен върху цитирания имот по „Схема за обвързано подпомагане на плодове“, като са предоставени документи за минимален обем продукция. Извършена е проверка на място от служители на ДФЗ, при която е установено, че в имота има плододаващи, но не новозасадени сливови насаждения. Установен е СПО на имота в размер на 15 576,76 евро. Този СПО, заедно с определения в Заповед за одобрение № 03-230-РД/11 от 15.01.2016 г. в размер на 9 715,55 евро, формира общ СПО от 25 292,31 евро, което надвишава определения СПО с чл. 5, ал. 2, т. 3 от Наредба № 14/2015 г. икономически размер на стопанството, измерен в стандартен производствен обем между левовата равностойност на 8 000 евро и 16 000 лв. евро, включително. Така изчисленият СПО прави жалбоподателя недопустим за подпомагане кандидат.

С оглед изложеното оспореният АУПДВ е законосъобразен, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определен на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. П. Й. срещу АУПДВ № 23/06/1/0/00705/3/01/04/02 от 15.07.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФЗ С.-град, с който е отказано изплащането на финансова помощ общо в размер на 24 447,50 лв., представляваща второ плащане по Договор № 23/06/1/0/00705 от 18.01.2016 г. на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с ал. 7, т. 1 и т. 9 от Наредба № 14/28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанствата и предприятията“ по Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020, във връзка с неизпълнение на нормативни и договорни задължения, предвидени в чл. 9, ал. 1, т. 2, т. 4, т. 9 и т. 18 от договора, и е определено на Й. П. Й. подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 24 447,50 лв., ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА Й. П. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ДФЗ сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: